

РЕШЕНИЕ

№ 6456

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7872** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК.

Образувано е по жалба на Общинска служба по Земеделие „Източна“, срещу решение № 20114232 от 12. 05. 2021 г., постановено по гр. дело № 45796 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд (СРС) - 34 състав.

В жалбата се посочва, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че районния съд не се е съобразил с нормата на чл. 11, ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Прави възражения за прекомерност на претендираните разноски. Моли съдът да отмени решението и да се потвърди решението на ПК - [община].

В съдебно заседание касатора, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът - чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа доводите изложени в писмения си отговор на касационната жалба. Претендира разноските по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

След като се запозна със съдебното решение, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

С обжалваното пред СРС решение № 4187 / 27. 02. 1998 г. на поземлена комисия в община „К.“, е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 3.100 дка, находяща се в строителните граници на [населено място], местността „Г.“.

Съдът, като е взел предвид, че жалбата е подадена в срок, съобразно указанията дадени от касационната инстанция, от надлежна страна (наследник на подателя на заявлението за възстановяването на собствеността), срещу подлежащ на оспорване административен акт, е приел, че жалбата е процесуално допустима.

По същество, съдът е кредитирал съдебно техническа експертиза и е обосновал правните си изводи, че оспореното пред него решение е незаконосъобразно. Приел е, че не се установява заявеният имот да се намира в границите на урбанизираните територии, в които случаи се изисква удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В същото време ответника не е установил да са проведени мероприятия по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ, както и че са налице пречките по чл. 24, ал. 2 от ЗСПЗЗ и по чл. 7, ал. 4 от ЗДС.

В подадената касационна жалба се твърди, че според приетата пред районния съд експертиза, част от заявления за възстановяване имот попада в обхвата на действащ подробен устройствен план, поради което е следвало да се издаде удостоверение по чл. 13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ и скица. Сочи се, че решението на поземлената комисия било единствено за спиране на производството до представяне на исканото удостоверение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Противно на доводите в касационната жалба, решение № 4187 / 27. 02. 1998 г. на поземлена комисия в община „К.“, не е само за спиране на производството, тъй като няма такъв диспозитив, а с него е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи реални граници.

В същото време, неоснователно е позоваването от страна на касатора на изискването на чл. 13, ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Съгласно посочената норма, в случаите, когато се иска възстановяване на право на собственост по реда на чл. 11, към молбата се прилагат удостоверение и скица от техническата служба на общината. Общинската служба по земеделие може служебно да изиска издаването на удостоверение и скица от техническата служба на общината независимо от направените постъпки от собствениците.

Видно е, че разпоредбата изрично предвижда възможността за служебно изискване на такова удостоверение и скица от страна на Общинската служба по земеделие, поради което са неоснователни доводите залегнали в оспорения акт, че тяхната липса е пречка за възстановяване правото на собственост.

В същото време, съобразно заключението на вещото лице по приетата пред СРС СТЕ, реално част от имота от около 2800 кв.м. е със статут на земеделска земя,

подлежаща на възстановяване. Реална част от бившият имот с площ от около 300 кв.м. попада в територия включена в строителните граници, незастроена и подлежи на възстановяване по чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ.

По изложените съображения настоящият състав приема, че правилно първоинстанционният съд е възприел заключението на съдебно техническата експертиза и посочената в него възможност за възстановяване на имота, вследствие на което правилно е отменен оспорения акт на поземлената комисия.

Така мотивирана касационната инстанция намира, че съдебното решение, е валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

В същото време, пред настоящата съдебна инстанция ответниците по касация са представлявани от адвокат, който прави искане за присъждане на направените разноски, което искане с оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, съдът намира за основателно, като съобразно приложения договор са в размер на 600 лв. В случая независимо от направеното възражение за прекомерност, същото не е прекомерно, съобразно фактическата и правна сложност и не надвишава с много минималното такова определено съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20114232 от 12. 05. 2021 г., постановено по гр. дело № 45796 по описа за 2018 г. на Софийски районен съд - 34 състав.

ОСЪЖДА ОБЩИНСКА СЛУЖБА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ – „Източна“, да заплати на А. С. Х. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски за адвокат, в размер на 600 (шестстотин) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.